

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoPr/4/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315200946
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8315200946.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: R. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. J. č. XXXX/XX, XXX XX J., zastúpeného JUDr. Jánom Holotom, advokátom so sídlom Komenského 2791, 069 01 Snina proti žalovanej: D. J. - K., s miestom podnikania H. XXXX/XX, XXX XX J., O.: XXXXXXXX, zastúpenej JUDr. Petrom Gdovinom, advokátom so sídlom Námestie slobody 12, 066 01 Humenné o zaplatenie 1.808 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 15Cpr/1/2015 - 155 zo dňa 28.04.2017 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1808,-eur v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi súd p r i z n á v a náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 118 ods. 1, § 119 ods. 1 a § 120 ods. 1 - 4 Zákonníka práce, § 1 písm. a/ nariadenia vlády SR č. 343/2011Z.z., § 1 písm. a/ nariadenia vlády SR č. 326/2012Z.z., § 186 ods. 1, ods. 2 CSP. Výrok o trovách konania ustanoveniami § 255 ods. 1, ods. 2, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

3. Vychádzal zo zistenia, že predmetom sporu je náhrady mzdy za obdobie od 01.01.2012 do 31.07.2012, pričom spornou medzi stranami sporu ostala otázka pracovného zaradenia žalobcu počas trvania jeho pracovného pomeru u žalovanej v rozhodnom období, t.j. od 01.01.2012 do 31.07.2013 a s tým súvisiace navýšenie minimálnej mzdy, t.j. či žalobcovi za dané obdobie prináležal 1,2 násobok minimálnej mzdy tak, ako mu bol žalovanou vyplatený pri zaradení do 2. stupňa alebo 1,6 násobok minimálnej mzdy, ako to požadoval žalobca, podľa ktorého vykonával práce v 4. tarifnej triede, pretože aj keď v pracovnej zmluve mal pracovné zaradenie vodič nákladnej dopravy, nástrojár, v priebehu trvania pracovného pomeru u žalovanej došlo ku konkludentnej zmene obsahu pracovného pomeru, a to v časti „druh vykonávanej práce“.

4. Z pripojeného spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. 21Cpr/1/2012 súd prvej inštancie zistil, že v tomto konaní vedenom žalobcom R. U. proti žalovanej D. J. - K. bolo predmetom konania zaplatenie náhrady mzdy za štyri mesiace od 01.09.2011 do 31.12.2011 vo výške 2028,80 eur. V priebehu konania žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu mzdu za obdobie od 06.09.2011 do 31.12.2011 v sume 1961,-eur. Žalovaná počas konania uhradila žalobcovi sumu 1401,-eur, predmetom konania ostalo zaplatenie sumy 560,-eur a rozsudkom sp. zn. 21Cpr/1/2012 zo dňa 24.09.2013 súd zaviazal žalovanú

zaplatiť žalobcovi sumu 560,-eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.10.2013.

5. Z odôvodnenia rozsudku sp. zn. 21Cpr/1/2012 zo dňa 24.09.2013 podľa súdu prvej inštancie vyplynulo, že tento sporný rozdiel (560,-eur) vznikol preto, že žalovaná pri výpočte náhrady mzdy žalobcu za obdobie od 06.09.2011 do 31.12.2011 vychádzala zo zaradenia žalobcu ako zamestnanca podľa stupňa náročnosti práce 1 s koeficientom 1,2 násobku minimálnej mzdy podľa Zákonníka práce a prílohy č.1 k nemu, avšak žalobca ako bývalý zamestnanec požadoval vyplatenie mzdy za rovnaké obdobie s tým, že reálne pracoval so zaradením v 4. stupni náročnosti práce a teda mu patrí koeficient 1,6 násobku z minimálnej mzdy.

6. Ďalej v odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že z predmetného rozsudku vyplýva (sp. zn. 21Cpr/1/2012), že vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca na základe pracovnej zmluvy zo dňa 01.04.2004 vykonával pre žalovanú prácu vodiča nákladnej dopravy a nástrojára. V priebehu konania žalobca preukázal, že na základe ústnej dohody medzi ním a žalovanou došlo k zmene jeho náplne práce u žalovanej, nakoľko začal vykonávať prácu zodpovedajúcu práci vedúceho prevádzky, resp. riaditeľa (možnosť zmeny obsahu práce bez písomnej zmeny pracovnej zmluvy vyplýva aj z rozhodnutia V 2/1967), ktorá je charakterizovaná ako riadenie a koordinovanie technických operácií týkajúcich sa oddelení prevádzky a údržby, opráv a inštalácií nových strojov a zariadení. Žalobcovi, ktorý vykonával prácu zodpovedajúcu práci riaditeľa prevádzky a ktorý nemal dohodnutú výšku odmeny v pracovnej zmluve, pričom táto nebola dohodnutá ani v kolektívnej zmluve žalovanej, by patrila mzda vo výške 1,6 násobku koeficienta minimálnej mzdy podľa § 120 ods. 4 Zákonníka práce, so zaradením do 4 stupňa náročnosti práce.

7. Vzhľadom k tomu, že v konaní vedenom pod sp. zn. 21Cpr/1/2012 a v tomto konaní ide o spor medzi totožnými stranami sporu a o totožný predmet konania (doplatok násobku koeficientu mzdy na 1,6 násobok z pôvodne uhradeného 1,2 násobku) a teda o ustálenie, či žalobca vykonával v rozhodnom období od 01.01.2012 do 31.7.2013, kedy došlo k ukončeniu jeho pracovného pomeru u žalovanej dohodou prácu zodpovedajúcu práci riaditeľa prevádzky, súlade s § 186 ods. 1 CSP si súd prvej inštancie osvojil závery z tohto konania a teda, že žalobcovi patrí za rozhodné obdobie mzda vo výške 1,6 násobku koeficienta minimálnej mzdy podľa § 120 ods. 4 Zákonníka práce, so zaradením do 4 stupňa náročnosti práce. Na základe toho žalobcovi priznal sumu 1.808,-eur.

8. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná. Navrhla napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať jej náhradu trov konania v plnom rozsahu. Odvolacie námietky možno zhrnúť do nasledovných rovín: 1. súdu prvej inštancie vytýkala, že svoje závery oprel o odkaz na iné konanie sp. zn. 21Cpr/1/2012, ako aj o rozsudok vyhlásený v tomto konaní opierajúc sa o § 186 ods. 1 CSP, ktorý v odôvodnení rozsudku neuviedol, 2. žalobca tým, že bez ďalšieho odkazoval iba na súdne konanie sp. zn. 21Cpr/1/2012 neuniesol bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno poukazujúc na § 132 ods. 1 CSP.

9. Žalobca vo svojom vyjadrení navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť s tým, že predmetom tohto konania je jeho pokračujúci mzdový nárok, ktorý bol pôvodne riešený v konaní pod sp. zn. 21Cpr/1/2012. Podľa žalobcu výsledky vykonaného dokazovania z konania pod sp. zn. 21Cpr/1/2012 mohol súd prvej inštancie použiť aj v tomto konaní.

10. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

11. Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní v tomto konaní vychádzal zo zistení preukázaných v inom konaní bez toho, aby v predmetnom konaní zrealizoval dokazovanie zákonným spôsobom. Zo spisového obalu je zrejme, že k predmetnému konaniu bol pripojený spis sp. zn. 21Cpr/1/2012. Súd prvej inštancie, ako to vyplýva zo zápisnice z pojednávania zo dňa 28.03.2017 „mal oboznámiť obsah uvedeného pripojeného spisu“ (čl. 152).

12. Spôsob vykonania dôkazu listinou upravuje § 204 CSP. Listina, alebo jej časť musí byť na pojednávaní prečítaná alebo musí byť oznámený jej obsah. Samotné vykonanie dôkazu listinou musí byť v spise zaznamenané, a musí byť zrejmé, akú informáciu súd z listiny čerpal. Zo stavu popísaného vyššie možno jednoznačne vyvodiť, že nie je možné bezpečne určiť, akú konkrétnu informáciu súd z pripojeného spisu čerpal. Takto je potom potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie oprel svoje závery iba o dôkazy, ktoré neboli vykonané v súlade s § 204 CSP, a že zistenia, ktoré súd prvej inštancie ako zásadne významné pre právne posúdenie veci urobil z takto vadne vykonaných dôkazov, nebolo možné pri rozhodovaní použiť. Navyše je nutné konštatovať, že odvolávanie sa na iné rozhodnutia súdu v žiadnom možnom prípade nespadá pod aplikáciu § 186 ods. 1 CSP, ide iba o oboznámenie sa s právnym názor vysloveným v inom spore.

13. Nezávislosť rozhodovania súdov sa musí uskutočňovať v ústavnom a v zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu, ako vyplývajú z čl. 46 ods. 1 a násl. Ústavy SR a z čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Jedným z týchto princíпов, predstavujúcim súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcim ľubovôľu pri rozhodovaní, je aj povinnosť súdu svoje rozhodnutie odôvodniť, a to spôsobom zakotveným v § 220 ods. 2 CSP. Preto z odôvodnenia rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu na strane druhej. V tomto spore sú však právne závery súdu prvej inštancie vyvedené bez zákonným spôsobom vykonaných skutkových zistení, resp. tieto právne závery súdu prvej inštancie zo žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplývajú. Tento rozsudok preto nerešpektuje kautely určujúce minimálnu mieru racionality a konzistencie skutkovej a z nej vyvodenej právnej argumentácie.

14. Neobstojí naproti tomu námietka žalovanej, že súd prvej inštancie oprel svoj postup o zákonné ustanovenie, ktoré v odôvodnení svojho rozhodnutia opomenul, pretože aj keď v tomto prípade nesprávne aplikoval ustanovenie § 186 ods. 1 CSP, jeho citácia bola v bode 9. napadnutého rozsudku uvedená, hoci takýto postup nie je namieste.

15. K námietke žalovanej o neunesení bremena tvrdenia a dôkazného bremena žalobcom odvolací súd uvádza, že v tomto prípade ide o individuálny pracovnoprávny spor, pre ktorý je v rámci dokazovania prípustný vyšetrovací princíp podľa § 319 CSP. Tu platí, že súd vyvíja zvýšenú aktivitu súvisiacu s obstarávaním dôkazov v prípade, keď je to nevyhnutné pre rozhodnutie v merite veci.

16. K výroku o trovách konania odvolací súd uvádza, že výrok o nároku na náhradu trov konania musí byť formulovaný tak, že v ňom musí byť uvedené nielen kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania ale musí v ňom byť uvedená aj formulácia, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti (pozri, NS SR, sp. zn. 6Cdo/222/2016). V súdenom spore vo výroku rozsudku o trovách konania súd prvej inštancie opomenul uviesť, vo vzťahu ku komu priznáva žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu (správne nárok na náhradu), ako aj to, kto o výške tejto náhrady rozhodne. Toto robí uvedený rozsudok v tejto časti nevykonateľným.

17. Preto odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil napadnutý rozsudok a postupom podľa § 391 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. Úlohou súdu prvej inštancie tak bude znova vo veci konať, zrealizovať riadne dokazovanie, vyporiadať sa s v tomto rozhodnutí vytýkanými nedostatkami, s argumentáciou strán sporu, a následne vo veci znova rozhodnúť, a samozrejme, svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2 CSP aj náležite odôvodniť.

19. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade všetkých trov konania (§ 396 ods. 3 CSP).

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).